

членени съ слѣпи прозорци и джги. Вътре и двата етажа сж изписани. Макаръ боитѣ да сж отчасти избѣлѣли, все пакъ можемъ да си представимъ голѣмия блѣсъкъ на тая живопись отъ XI вѣкъ, създадена отъ най-добритѣ майстори на времето. Въ долния етажъ, въ лѣво отъ входа, сж изрисувани образитѣ на двамата братя Григорий и Аспазий Пакуриянъ, а надъ тѣхъ, въ горния етажъ, е изобразенъ царъ Иванъ Александъръ. Поне-

Църквата свети Архангели

же тоя образъ е повреденъ, нарисувано е копие на портрета върху платно, което е прикрепено съ рамка надъ стария портретъ. Царътъ е представенъ въ цѣль ръстъ, съ корона на глава, държещъ въ дѣсната си ръжка кръстъ, а въ лѣвата свитѣкъ. Короната му се подържа отъ двама ангели, а надъ него въ небесата стои като закрилница св. Богородица съ Исуса. Успѣхме да видимъ и сжщинския, стария портретъ. Останахме крайно огорчени и възмутени. Тоя образъ, който цѣли петъ вѣка е стоялъ тукъ да напомня за българи и за българска държава, е билъ най-много повреденъ, следъ като манастирътъ станалъ български, въ 1894 г. Много посетители — невежи и пакостници, издѣлбали имената си върху образа и нанесли съ това непоправими вреди. Сега стариятъ образъ е закритъ, но това е станало толкова късно!

Завърнахме се по сжщия пѣтъ и влѣзохме отново въ манастира, за да разгледаме музея, въ който сж събрани скжпи евангелия съ обкови, чаши за причастие,